

(Κυτάβη τιμή ετησία. δρ. 12. (Άλλοδαπήν) Έκδιδομένη δράκ τῆς εβδομάδος. (Τιμή καταχωρ. δι' ἑκάστον σίχ. λ. 20.)
 Εἰς τὰς ἐπαρχίας..... 16. (φράγ. 24.) (Δι' ἑκάστην εἰδοποίησιν ἐκ 10 σίχ.) Δ. 3)

ΕΛΛΑΣ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, Τῆ 25 Νοεμβρίου 1865.

Βουλή.

Ἀντὶ κυρίου ἄρθρου καταχωρίζομεν περίληψιν τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως, ἣτις ἀπέλιξεν ἀνοήτως νέαν πύλιν ἀδήλου. Ἀφ' ὅ,τι ἐφοβούμεθα δὲν ἐλυτρώθημεν, καὶ ἰδοὺ κείμεθα σήμερον ἐρριμένοι εἰς ἀγωνίας ζιφώδεις. Ἄλλ' ἂς ἔλθωμεν εἰς τὰς συζητήσεις ἐπιφυλασσόμενοι εἰς τὸ τέλος, νὰ ἐπιφέρωμεν τὰ λεγόμενα ὡς μέλλοντα νὰ διαδεχθῶσι τὴν χθεσινὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς.

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, ἀφοῦ ἀνέπτυξε τοὺς λόγους, τοὺς ὑπαγορευσάντας εἰς τὴν κυβέρνησιν τὴν διακοπὴν, οἵτινες ἀποβρέουσιν ἐκ τῆς καθ' ὅλους τοὺς κλάδους τῆς διοικήσεως κακῆς καταστάσεως, ἠθέλησε ν' ἀπαντήσῃ καὶ εἰς τὴν πρὸ ἡμερῶν γενομένην αὐτῷ ὑπὸ τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου ἐπερώτησιν ἂν διαμῆνῃ εἰς τὰς ἀρχάς του εἶπε δὲ ὅτι αἱ ἀρχαὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἂς ἄλλοτε ὡς πληρεξούσιος ὑπεστήριζεν αὐταὶ ἤδη ἐν τῇ παρούσῃ κυβερνήσει ἄρχονται πραγματοποιοῦμεναι, καὶ πρὸς τοῦτο μάλιστα ἤλθε καὶ αὐτὸς εἰς τὴν κυβέρνησιν. Κατὰ τὴν δριμυλίαν του δὲ ὁ κ. Ἀντωνόπουλος ὑπέδειξεν, ὅτι ὁ ἐκ μέρους τοῦ κ. Βούλγαρη πόλεμος τῆς προτάσεως τοῦ ὑπουργείου εἶναι ἀντίφασις τῆς πορείας του.

Ὁ κ. Βούλγαρης διαδεχθεὶς τὸν κ. Ἀντωνόπουλον διέβη τὴν ἀβεβαιότητα, εἰπὼν ὅτι θὰ πολεμήσῃ τὴν πρότασιν διότι αὕτη διαφέρει τῆς λήξεως τῆς παρούσης συνόδου, ἢ ἠτήσατο ὡς προθυπουργὸς πρὸς τοῦ Βασιλέως, καθόσον αὐτὸς διὰ τῆς λήξεως ἀνελάμβανε τὴν εὐθύνην διὰ πᾶν τὸ ἐκ τῆς διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς προελευσόμενον, ἐνῶ ἡ πρότασις τοῦ ὑπουργείου ἐπιψηφίζομένη καθίσταται ὑπεύθυνον διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον τὴν Βουλὴν, ἣτις ὀφείλει νὰ εἶναι δόσιπτος εἰς τὴν κυβέρνησιν. Μετὰ τοῦτο ἐμέμφθη τὸν κ. Ἀντωνόπουλον, διότι τὸν ἐπείραξεν.

Τὸν κ. Βούλγαρη ἀντέκρουσεν ὁ κ. Δελιγεώργης ἀποδείξας, ὅτι τὰ αἵτια, δι' ἃ ὁ κ. Βούλγαρης ἐζήτει τὴν λήξιν αὐτὰ ταῦτα ὑπαγορεύουσι τὴν διακοπὴν, ἣτις εἶναι ἀναπόφευκτος, ἵνα δυνήθῃ ἡ κυβέρνησις ν' ἀνορθώσῃ τόσα ἐρειπωμένα μέρη τῆς διοικήσεως ἔλθῃ δὲ διαβεβαιῶν τὴν Βουλὴν, ὅτι δὲν πιστεύει νὰ μὴν ὑπερασπισθῇ ὁ κ. Βούλγαρης τὴν πρότασιν. Ἄλλ' ὁ κ. Βούλγαρης εἶχε πλέον κηρύξῃ ἐπισήμως κατ' αὐτῆς τὸν πόλεμον.

Τεταρχημένοι ἐρίψθη ἐπὶ τοῦ βήματος ὁ κ. Κουμουνοῦ-

ρος καὶ μετ' ἀποστροφὴν ῥητορικὴν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ἔφησε νὰ χυθῆ ὅλον τὸ πῦρ τῆς ψυχῆς του. Ὁ κ. Κουμουνοῦρος πρὸς τὴν διαφορὰν, ἣν ἀνέφερον ὁ κ. Βούλγαρης μετὰ τῆς λήξεως καὶ τῆς διακοπῆς, προσέθηκεν, ὅτι διὰ τῆς διακοπῆς τὸ ὑπουργεῖον ἐπιδιώκει ἵνα μετ' αὐτὴν ἔχῃ ὀλίγας μόνον ἡμέρας πλησίον τοῦ τὴν Βουλὴν, ἐν ᾧ διὰ τῆς λήξεως ὁ κ. Βούλγαρης θὰ τὴν συνεκάλει ταχέως καὶ θὰ τὴν διατήρῃ ἐπ' ἀρκετὸν χρόνον. Ἐκάκισε δὲ τὸ ὑπουργεῖον ὅτι δὲν θέλει τὴν Βουλὴν, καὶ ὅτι δὲν ἔχει τὴν ἱκανότητα νὰ παρασκευασθῇ ταχέως καὶ κατέληξε, εἰπὼν, ὅτι κατέστησεν ἡ νῦν κυβέρνησις τὴν Βουλὴν οἶκον ἐμπορίου.

Ὁ κ. προθυπουργὸς ἐζήτησεν ἐπὶ τοῦτου ἐξηγήσεις, ὁ δὲ κ. Κουμουνοῦρος εἶπεν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον προσεπάθει νὰ ἐξαγοράσῃ βουλευτὰς. Βοή καὶ ταραχὴ ἠγέρθη ἐπὶ τῇ οὕτως ἐλθοῦσῃ διαβολῇ ταύτῃ, καὶ κατὰ τὴν ταραχὴν ἐκείνην ἠκούσθησαν βουλευτὴν τινα φωνάζοντα ὅτι ὁ βουλευτὴς κ. Γόντικας τῷ προσέφερε 2,000 δραχ. ἵν' ἀπέλθῃ εἰς τὴν πατρίδα του μετὰ τὴν διακοπὴν. Τοῦτο δ' ἠνείκε ὁ κ. Κουμουνοῦρος. Ἄλλ' ὁ κ. Γόντικας εἶπεν ὅτι ἄνθρωπος, οἷος ὁ ἐν λόγῳ βουλευτὴς προκαθὰς τὸν πρὸς τοὺς ἐντολαῖς του ἔσκον δὲν θὰ λέγῃ καὶ ἦδη τὴν ἀλήθειαν.

Ἄλλ' ἡ βοή κατέπαυσε καὶ ὁ κ. Χρησίδης ἤρέμα, διὰ τῶν ὄπλων ὅμως τῶν ἀριθμῶν ἀπέδειξε ποῦ εὔρεσεν τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν καὶ πόσον ηὔξησαν αἱ δαπάναι τοῦ 1865, μνημονεύσας μάλιστα κοινὸν τινα, ὡς π. χ. τὴ τῆς δημοσίας ασφαλείας, ἕπερ ὑπερέβη τὸ τοῦ ἔτους 1864 κατὰ 120,000 δρ., τὴν προσθήκην τεσσάρων νομοεπιθεωρητῶν, καὶ ἄλλα. Διὰ πίνακος δὲ ἂν κατέθεσεν εἰς τὸ προεδρεῖον τῆς βουλῆς, ἐβεβαίωσεν ὅτι εὐρισκόμεθα ἤδη ὑπὸ τὴν πίεσιν χρέους ἀπαιτητοῦ 25,000,000. Μετὰ τὸ περὶ οἰκονομικῶν θέμα μετέβη εἰς τὰς ἄλλας ὄψεις τῆς προτάσεως τοῦ ὑπουργείου καὶ ἐπιδείξας τὴν ἀνάγκην τῆς καταστροφῆς τῶν ληστρικῶν συμμοριῶν, αἵτινες εἰσὶν οὕτως ηὔξημένοι, ὥστε ἡ κυβέρνησις τοῦ Κουμουνοῦρου ὥρισε 200,000 δρ. διὰ τὴν καταστροφὴν ἐκάστης συμμορίας, ἐμνήσθη τῆς διαρρύθμισσεως τῆς ὑπαλληλίας καὶ κατέληξεν ἀποταθεὶς πρὸς τὸν κ. Βούλγαριν, πρὸς ὃν εἶπεν ὅτι ὁ κατὰ τῆς προτάσεως τοῦ ὑπουργείου πόλεμος σκοπεῖ τὸ μικτὸν (ἦτοι τὸν σχηματικὸν μικτοῦ ὑπουργείου) μολονότι, προσέθηκεν ἐν ἐπιλόγῳ, δὲν πιστεύει ποτὲ ὁ κ. Βούλγαρις νὰ παλιωδῆσῃ, ψηφίζων ἐναντίον αἰτήσεως, ἣν αὐτὸς δι' ἄλλης ὁδοῦ ἐπεδίωξεν.

Ὁ κ. Χρηστόπουλος (τῆς Ὀλυμπίας) ἀναθὰς τὸ βῆμα ἐταχτοποίησε τὰ κατὰ τοῦ ὑπουργείου ἐπιχειρήματα, πολεμήσας τὴν πρότασιν ὡς κακῶς ἐρχομένην, ὡς σκοποῦσαν νὰ καταστήσῃ τὴν βουλὴν ὑπεύθυνον καὶ ὡς μαρτυροῦσαν τὴν ἀδυναμίαν τοῦ ὑπουργείου.

Ἡ συζήτησις ἐκνήρυθη περιωμένη ψήφοφρῖζε δὲ γενόμενης ἢ πρότασις τοῦ ὑπουργείου ἀπερρίφθη δι' 84 ψήφων κατὰ 70, ἤτοι διὰ πλειοψηφίας 14 ψήφων.

Αἱ! τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο ἔπρεσεν, οἱ γελιογράφοι τῆς Εὐρώπης εὐρίσκουσι νέαν ὕλην, οἱ ἐχθροὶ τῆς Ἑλλάδος νέα ὄπλα, καὶ ἡ κακὴ μας κατάστασις νέαν τρικυμίαν. Πάντες δ' ἐρωτῶσι, διατί τοῦτο ἔγεινεν;

Δὲν ἐξετάζομεν τοὺς πραγματικοὺς λόγους τῆς ἀπορρίψεως τῆς προτάσεως τοῦ ὑπουργείου, διότι ἀγανάκτησις καίει τὴν καρδίαν μας, παρατηροῦμεν μόνον ὅτι ἡ πτώσις τοῦ ὑπουργείου δὲν ἦτον ἔγκαιρος οὐδὲ δικαίη.

Ἄλλ' ἴδωμεν τίς θέλει σπεύσει εἰς ἐπούλωσιν τῆς ἐπαναληπτικῆς ταύτης πληγῆς. Οἱ πολλοὶ νομίζουσιν, ὅτι ὁ ΤΗΣ οὗτος εἶναι ἐν μικτὸν ὑπουργεῖον νομίζομεν ὅμως ὅτι ἀπατώνται. Τὸ καθ' ἡμᾶς ἡ παρούσα κατάστασις τῆς βουλῆς πνίγει πᾶσαν ἐλπίδα περὶ ἐδρασίσεως μίας κυβερνήσεως ἀνεκτῆς τῇ κοινῇ γνώμῃ. Τὸ ἔθνος ἔχει ἀνάγκην κυβερνήσεως ὄχι μιγάδος καὶ παροδικῆς, καθόσον τοιαύτη κυβέρνησις, καὶ τοὶ φέρουσα τὴν χροιάν τῆς κοινοβουλευτικῆς ἰσχύος, θὰ γεννηθῆ ἔχουσα ἐν ἑαυτῇ τὸν σκώληκα τῆς διχονοίας. Τὸ ἔθνος θέλει κυβερνησὶν φίλην τῇ κοινῇ γνώμῃ καὶ ἰσχυράν· τὸ δεύτερον δὲ τοῦτο ἀναγκαῖον συστατικόν, ἢ βουλῆς ἢ νῦν κατάστασις δὲν ὑπόσχηται. Ἐν τούτοις ἅς ἀναμείνωμεν ἀφιερούμενοι εἰς τὸν πατριωτισμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΞΩΤΕΡ. ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ὁ βιεννοσιος «Τύπος» ἀναγγέλλει, ὡς ἐκ διπλωματικῆς δῆθεν πηγῆς ἀρθεύεις τὴν εἰδήσιν ταύτην, ὅτι ὁ βασιλεὺς Γεώργιος διεβίβασε πρὸς τὴν βασίλισσαν Βικτωρίαν ἐπιστολήν, διὰ τῆς ὁποίας κηρύττει, ὅτι ἡ ἐν Ἑλλάδι περαιτέρω διατριβὴ αὐτοῦ κατέστη ἀφόρητος, καὶ ὅτι ἀφεύκτως θὰ παραιτηθῆ τοῦ ἑλληνικοῦ Στέμματος, ἐάν μὴ ἐκπληρωθῶσιν ὅροι τινὲς, οὓς ἡ Α. Μ. ἀναπτύσσει εἰδικώτερον ἐν τῇ ἐπιστολῇ του. Ὁ «Τύπος» ἰσχυρίζεται ὅτι οἱ ὅροι οὗτοι ἀφορῶσι τὴν ἐπέμβασιν τῶν εὐσεργετιδῶν δυνάμεων εἰς τὰ τῆς Ἑλλάδος.

(Κλειώ.)

Εἰς τὸ ἀγγλικὸν ὑπουργεῖον εἰσῆλθον κατ' αὐτὰς δύο νέα πρόσωπα, ὁ κ. Φόρστερ ὡς ὑπογραμματεὺς τοῦ ἐπὶ τῶν ἀποικιακῶν ὑπουργείου καὶ ὁ κ. Γόσεν ὡς ὑπογραμματεὺς τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου.

Ἀπεβίωσε κατ' αὐτὰς ἐν Λονδίνῳ ὁ διασημότερος πυγμαῖος τῆς Ἀγγλίας Θωμᾶς Σάφερ. Τὴν κηδείαν αὐτοῦ συνώδευσαν 30 χιλ. ἄνθρωποι, ἦτοι πλείονες ἢ ἔσοι ἄλλοτε παρηκολούθησαν τὸν νεκρὸν τοῦ δουκὸς Οὐελιγκτῶνος τοῦ νικῆσαντος ἐν Οὐαρτελφ τὸν Ναπολέοντα.

Ὁ ὑποτιθέμενος ἀρχηγὸς τῆς διοργανιζομένης ἐν Ἰρλανδίᾳ ἐπαναστάσεως Στέφεν, τὸν ὁποῖον ἡ ἐπιτόπιος ἀστυνομία μετὰ πολλῶν ἀγώνων ἤδυνήθη ἐπὶ τέλους· νὰ συλλάβῃ καὶ φυλακίσῃ ἐν ταῖς εἰρκταῖς τοῦ Δουβλίνου, ἐδραπέτευσεν διελθὼν ὀκτῶ σιδηρᾶς θύρας, τῇ συνενοχῇ, λέγουσι τῶν φυλακίων. Πολλοὶ πιστοὶ εἶναι καὶ οἱ Ἀγγλοὶ ὑπάλληλοι! Καὶ ἔπειτα κατηγοροῦσιν ἡμᾶς ὅτι δὲν ἤμποροῦμεν νὰ συλλάβωμεν τὸν Κίτσον, χαρίζομενοι εἰς αὐτὸν, κρυπτόμενοι εἰς τὰς παραγγὰς τῶν ὁρέων τῆς Ἀττικῆς. Ἐν τούτοις ἐτάχθη βραβεῖον ἐκ 4000 λιρῶν διὰ τὴν σύλληψιν τοῦ Στέφεν.

Ἐν τῷ γάμῳ Ζουάβων ἀπερχόμενον εἰς Μεξικὸν καὶ ἀποβιβάσθην εἰς Μαρτινικαν (γαλλικὴν ἀποικίαν), συνῆψε μετὰ τῆς αὐτοῦ φρουρᾶς, ἐνεκα μικρᾶς ἀφορμῆς, αἱματηρὸν ἀγῶνα, καθ' ὃν ἔπρεσεν καὶ ἐπληρώθησαν ἑκατέρωθεν περὶ τοὺς ἑκατόν.

Ὁ τοποτηρητὴς τῆς Ἀλγερίας στρατάρχης Μακμαῶν, διχονοήσας πρὸς τὸν αὐτοκράτορα περὶ τῶν αὐτοῦ ληπτέων διοικητικῶν καὶ στρατιωτικῶν μέτρων, προσήνεγκεν, ὡς βεβαιούσι, τὴν

παραίτησίν του, ἀναπληροῦται δὲ ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Φλερᾶ. Ὁ Μακμαῶν διατρίβει ἤδη ἐν Βιέννῃ παρὰ τῷ συγγενεῖ αὐτοῦ Βαρῶν Σίνα.

Ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Ῥωσσίας μετὰ τοῦ διαδόχου τοῦ Ῥωσικοῦ Ἐθρόνου καταβαίνει εἰς Νίκαιαν. Εἰς τὴν πόλιν ταύτην θὰ μεταβῆ καὶ ἡ πριγκιπέσσα τῆς Οὐαλίας.

Ὁ πρῶν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τῆς Γαλλίας Θουβενέλ πνέει τὰ λείσθια.

Εἰδήσεις ἐκ Κοπεγχάγης ἀπὸ 23 Ἰβρίου (ν) ἀναγγέλλουσιν ὅτι ὁ συνταγματάρχης Τσέρνιγγ ἐπρότεινεν εἰς τὴν βουλὴν νὰ τεθῆ ὑπὸ δίκην τότε ἐνεστῶς καὶ τὸ παραιτηθῆν πρῶν ὑπουργεῖον, ἐνεκα τῆς ἀντισυνταγματικῆς πορείας αὐτῶν. Ἄλλ' ἡ πρότασις αὕτη ἀπερρίφθη κατὰ νεωτέρας εἰδήσεις.

Ὁ πρίγκηψ Ναπολέων συνεφιλιώθη μετὰ τοῦ αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων.

Κατὰ τὸ σύγγραμμα, ἔπαρ συνέγραψε πρό τινος ὁ αὐτοκράτωρ Ναπολέον περὶ Ἀλγερίας, ὁ πληθυσμὸς τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης ἀπαρτίζεται ὑπὸ 2,848,813 ψυχῶν, ὑποδικιζομένων ὡς ἑξῆς:

2,580,267 ἰθαγενεῖς, 192,546 εὐρωπαῖοι καὶ 76,000 στρατιῶται.

Νεώτατα τηλεγραφήματα.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, (18) 30 νοεμβρίου. Ἡ «Συνταγματικὴ» διαψεύθει τὰ λεχθέντα περὶ τοῦ Κ. Βίσμαρκ ὡς ζητήσαντος δῆθεν τὴν συνδρομὴν τοῦ Ναπολέοντος πρὸς ἐκτελέσειν σχεδίων ἀνατρεπτικῶν τῆς εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, (18) 30. Ὁ «Χρόνος» καὶ ὁ «Ἐωθ. Ταχυδρόμος» ἀναγγέλλουσιν ἐπισήμως ὅτι ἡ βασίλισσα θὰ κηρύξῃ αὐτοπροσώπως τὴν ἐναρξίν τοῦ κοινοβουλίου. — Αἱ ἐφημερίδες φοβοῦνται μήπως οἱ Φαινίανες, οἱ ἔχοντες ἤδη συνεννόησιν ἐν ταῖς φυλακαῖς, γίνωσι κύριοι καὶ τῶν ναυπηγείων καὶ ὀπλοθηκῶν τῆς Ἀγγλίας. — Πολεμικὰ τινα πλοῖα καταδιώκουσι τὸ σκάφος, ἐφ' ᾧ ἔφυγεν ὁ Στέφεν.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 16[28. Αἱ ἐφημερίδες ἐκφράζουσιν τὸν φόβον μήπως οἱ Φοίνιοι, οἵτινες, ὡς ἀπεδείχθη ἐκ τῆς φυγῆς τοῦ ἀρχισυννομίου Στέφεν, ἔχουσιν ὑπὲρ ἑαυτῶν τοὺς φυλακὰς τῶν εἰρκτῶν, καταλάβωσι καὶ τὰ νεώρια καὶ τοὺς ναυστάθμους τῆς Ἰρλανδίας.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 16[28. Ὁ κόμης Ῥώσελ ἐκήρυξεν ὅτι ἐπῆλθεν ὁ καιρὸς νὰ συμμετάσχῃ τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας καὶ αἱ ἐργατικαὶ τάξεις τοῦ λαοῦ. Ἐνεκεν ὅμως τῆς κατὰ τοῦ σχεδίου τούτου παρασκευαζομένης κρατερᾶς ἀντιστάσεως, ἡ κυβέρνησις δὲν θεωρεῖ ἐπὶ τοῦ παρόντος σκόπιμον ἵνα καθυποβάλῃ αὐτὸ εἰς τὰς βουλὰς.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 16[28. Ἡ ἐν Ἰαμαϊκῇ ἐπανάστασις κατεστάλη ὀλοσχερῶς. Δισχίλιοι περίπου ἀνάρται (:) ἐτουφεκίσθησαν καὶ ἀπηγχονίσθησαν.

ΔΙΣΑΦΟΡΑ.

Ἡ πολυθρύλλητος πρότασις τοῦ ὑπουργείου, ἀπερρίφθη διὰ τῆς πλειοψηφίας 14 ψήφων, καὶ κατὰ συνέπειαν ὁ κ. Δεληγεώργης μετὰ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἀνέβη εἰς τὰ ἀνάκτορα, ἀλλ' ἄδηλον τί ἐγένετο. Πολλοὶ λέγουσιν ὅτι ὁ βασιλεὺς θέλει κάμει χρῆσιν τοῦ προνομίου του ἐκκαλῶν τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς εἰς τὸν λαόν. Ἄλλοι πάλιν, ὅτι σχηματίζεται μιγάς κυβέρνησις ὑπὸ τὴν προεδρίαν κατ' ἄλλους μὲν τοῦ κ. Μαγγίνα, κατ' ἄλλους δὲ τοῦ κ. Ρούφου. Εἰσὶ δὲ καὶ τινες διαβεβαιούντες, ὅτι ὁ κ. Βούλγαρης δὲν θέλει ἐνδώσει εἰς τὸν σχηματισμὸν κυβερνήσεως μικτῆς.

Ἡ δημοσία ἀσφάλεια εἶναι τῶν πρώτων, ἀν ὄχι τὸ πρώτιστον στοιχεῖον τῆς εὐνομίας. Ἄλλ' ἐκ τῶν πολιτικῶν μας κυματισμῶν αὐξάνει ἡ ἀθλία αὐτῆς κατάστασις· οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὑπάλληλοι, δρφελοῦσιν ἤδη ὑπέρποτε νὰ δεῖξωσιν ζῆλον καὶ δραστηριότητα πρὸς πᾶν ἀποβλέπον τὴν τήρησιν τῆς ἀσφαλείας.

— Ο ύπουργός τῶν οἰκονομικῶν εἰπὼν ἐν τῇ ἀγορεύσει του, ὅτι ἐκ Κερκύρας ζητοῦνται 500 χιλιάδες δραχμὰς διὰ μισθοῦ τῶν ὑπάλληλων. Ὅποις οἰκονομικῇ κατάστασις! οἱ δυστυχεῖς ὑπάλληλοι πόσα θὰ ὑπομένωσιν ἐκ τῆς τοιαύτης καθυστέρησεως τῶν μισθῶν καὶ τῆς ἐπικρατοῦσης δυσπιστίας.

— Ο καιρὸς ἐστράφη ἐπὶ τὸ ψυχρότερον καὶ βορρᾶς δυνατὸς παλαίει καὶ ἐπικρεμαμένων νεφῶν.

— Διὰ Β. Διατάγματος προεβιάσθη συνταγματάρχης τοῦ πεζικοῦ ὁ Γω. Πασχάλης καὶ ἐτέθη εἰς ἀποστρατείαν μὲ μηνιαίαν σύνταξιν ἐκ δραχ. 320.

— Ἀπεβίωσε χθὲς ὁ Κωνσταντῖνος Κουμκουόδης, ἀδελφὸς τοῦ καθηγητοῦ Στ. Κουμκουόδα, καὶ ἐτάφη διὰ τῆς ἀνηκούσης ἐκκλησιαστικῆς τελετῆς.

— Ὁ κ. Ν. Σακόπουλος, πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Χανίοις τῆς Κρήτης, ἀφίκετο ἐνταῦθα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀπάντησις εἰς τὸν κ. Σαρίπολον.

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 1568.)

Ἐν τῷ προμνημονευθέντι ἐν ἀρ. 1559 ἄρθρῳ ἡμῶν παρετηροῦμεν τῷ πολυμαθεῖ ἐπικριτῇ τοῦ Ναπολέοντος πόσον ἠδίκησε τοὺς Ῥωμαίους, ἰσχυρίζομενος ὅτι ἀντὶ νὰ ἐκπολιτίσωσι κατέστρεψαν καὶ ἀπεβάρβαρωσαν τὰ ὑπ' αὐτῶν ὑποταχθέντα ἔθνη, ἐνῶ ἀπ' ἐναντίας, διχσώζονται ἀνεξίτηλα παρὰ πάντι τὰ ἔθνη τοῦ Ῥωμαϊκοῦ πολιτισμοῦ. Πρὸς ὑποστήριξιν δὲ τούτου ἀνεφέρομεν ὅτι Ῥωμαϊκὰ ἄγναι εἶναι αἱ μέχρι σήμερον διατέμνουσαι τὴν Εὐρώπην λεωφόροι, Ῥωμαϊκὰ ἢ γλωττα τῶν ἐσπερίων καὶ παριστρίων ἔθνων, Ῥωμαϊκὰ τῶν πλείστων πόλεων τὰ ὀνόματα, τὰ τείχη καὶ τὰ ὑδραγωγεῖα καὶ αὐτὴ δὲ τοῦ ἀξιότιμου καθηγητοῦ ἢ «καλλικελάδος ἔδρα» (καλλικελάδου: εἶρε τρόπον νὰ ὀνομάσῃ ὁ κ. Σαρίπολος τὰς ἔδρας ἐν σελ. 38 στίχ. 33 τῆς Πολ. Μελέτης) κληροδότημα τῶν Ῥωμαίων, ὧν οἱ νόμοι, ἢ ἐρμηνεῖα δηλ. αὐτῶν, παρέχουσι τὸν ἐπιούσιον ἄρτον εἰς τὸν ἀξιότιμον τῆς Νομικῆς Σχολῆς καθηγητήν. Πρὸς ταῦτα ἀπαντῶν ὁ κ. Σαρίπολος ἐν ἀρ. 1561 τῆς «Αὐγῆς» λέγει «Περὶ τῆς καταστροφῆς ἢν ἐπέφερον (sic) ἀρκεῖ ἢ εἰσβολὴ τῶν βαρβάρων, διὰ τὴν ἀδυναμίαν, εἰς ἢν περιέστη ὁ ὑποταχθεὶς τῇ Ῥώμῃ κόσμος, ἕνεκα τῆς Ῥωμαϊκῆς τυραννίας καὶ φανουλότητος.» Καὶ τοι μὴ καλῶς ἐνόησαντες τί κοινὸν μεταξὺ τῆς Ῥωμαϊκῆς τυραννίας καὶ φανουλότητος καὶ τῆς ἐπιρροῆς τοῦ πολιτισμοῦ τῶν Ῥωμαίων, σπεύδομεν οὐδὲν ἦττον νὰ μετατοπίσωμεν τὴν συζήτησιν, ἵνα ἀποδείξωμεν τῷ σοφῷ καθηγητῇ, πόσον πρωτότυπος εἶναι καὶ ἢ περὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς τυραννίας καὶ φανουλότητος γνώμη του, ἐνῶ ἀπ' ἐναντίας πάντες οἱ ἀρχαῖοι ἱστορικοὶ, πρὸ πάντων δὲ οἱ Ἕλληνες ἀποροῦσι λέξεων πρὸς ἔπαινον τῆς ἐν ταῖς νίκαις μετριοπαθείας τῆς κοσμοκράτορος Ῥώμης, ὡς δύναται νὰ πληροφορηθῇ ὁ ἀξιότιμος κ. Σαρίπολος, ῥίπτων ἐν βλέμμα εἰς Διον. Ἀλκιαρνασσέως βιβλ. 6', 72, καὶ Πολυβίου βιβλ. ιη', 20, τὸ δὲ χωρίον τοῦ Διοδώρου, (Ἄποσ. βιβλ. ιβ' 4) περιττὴν καθιστῶν πᾶσαν ἄλλην μαρτυρίαν καὶ ἀδύνατον πᾶσαν ὑπεκφυγὴν, μεταφέρομεν ἐνταῦθα ὁλόκληρον, ἵνα ἀπαλλάξωμεν παντὸς κόπου τὸν προλύασχολον καθηγητήν. «Ἐν δὲ τοῖς νεωτέροις χρόνοις Ῥωμαῖοι, τῆς τῶν ὅλων ἡγεμονείας ὀρεχθέντες, συνεστήσαντο μὲν αὐτὴν διὰ τῆς τῶν ὅλων ἀνδρείας, πρὸς αὐξάνειν δὲ μεγίστην ἤγαγον, ἐπιεικέστατα χρώμενοι τοῖς καταπολεμηθεῖσι: τοσοῦτον γὰρ ἀπέσχον τῆς κατὰ τῶν ὑποπεπτωκότων ὀμότητος καὶ τιμωρίας, ὥστε δοκεῖν μὴ ὡς πολεμί-

μοις, ἀλλ' ὡς εὐεργέταις καὶ φίλοις προσφέρεσθαι.»

Πρὸς τοῦ αὐτοῦ Διοδώρου, ἀν' εὖρη καιρὸν ν' ἀναγνώσῃ τὴν αὐτὴν παράγραφον μέχρι τέλους, θέλει προσέτι μάθει ὁ πολυμαθὴς καθηγητῆς, πόσον ἤθελεν ἀδικήσῃ τοὺς μαθητὰς του, ἀν' καὶ ἀπὸ καθέδρας ἰσχυρίζετο, ὡς ἐν σελ. 38 στίχ. 11 τῆς Πολ. Μελέτης του, ὅτι δὲν ἐσυγχωρεῖτο ὁ μεταξὺ ξένων καὶ Ῥωμαίων γάμος, ἐνῶ κατὰ τὸν Σικελιώτην οἱ Ῥωμαῖοι ἤλθον εἰς τοιαύτην ὑπερβολὴν ἐπιεικείας, ὥστε «οἱ μὲν πολιτείας μετέδωκαν, τισὶ δὲ τὴν αὐτονομίαν ἀπέδωσαν, οἱ δὲ καὶ νῆπιγαμίαις συνεχώρησαν.» Ἐκ τούτων πάντων δυσμενῆς τις ἐπικριτῆς ἤθελε συμπεράνει ὅτι ὁ ἀξιότιμος κ. Σαρίπολος οὔτε τῶν Ῥωμαίων τὴν ἱστορίαν γνωρίζει οὔτε ἔλαθέ ποτε τὸν κόπον ν' ἀνοίξῃ Ἕλληνα συγγραφέα: ἡμεῖς δὲ περιοριζόμεθα παρατηροῦντες, ὅτι πρὸς πάντας τοὺς τε ἀρχαίους καὶ νεωτέρους ἱστορικοὺς διαφωνεῖ.

Περὶ τοῦ πολιτεύματος τῆς Ῥώμης οὔτε ὄρεξιν οὔτε τόπον ἔχοντες νὰ πραγματευθῶμεν ἐνταῦθα, παραπέμπομεν τὸν συγγραφέα τῆς Πολιτ. Μελέτης εἰς τὸν Πολύβιον (Συγκ. Ἑλλήν. καὶ Ῥωμ. πολιτεύμ. ἐκδ. Αεψ. τομ. 6'), πρὸς δὲν δυσκόλω, νομίζομεν, θέλει δυνηθῆ νὰ συμβιβασθῇ, περὶ δὲ τῶν ἐν σελ. 19 στίχ. 2 κρίσεων τοῦ κ. Σαρίπολου περὶ τῆς εὐσεβείας τῶν Ῥωμαίων κρίνομεν περιττὸν νὰ εἰπωμέν τι ἐνταῦθα, διότι αὐτὸς ὁ συγγραφεὺς τῆς Πολ. Μελέτης ἔσπευσε νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι πρὸς πάντας διαφωνεῖ.

Ὁ σοφὸς ἐπικριτῆς τοῦ Ναπολέοντος ἰσχυρίζομενος διὰ τῆς «Αὐγῆς» ὅτι οὐδαμοῦ ἔψεξε τὸν συμπολίτην αὐτοῦ ἐν τῇ πολιτείᾳ τῶν γραμμάτων ὡς ἐπιδιώκοντα κυρίως τὴν ὑλικὴν εὐδαιμονίαν τῶν ὑπηκόων του, λησμονεῖ, φαίνεται, τὴν ἐν σελ. 36, στίχ. 6', τῆς Πολ. Μελέτης εὐγλωττον ἐκείνην φράσιν «οἷόν τι κτήνος τῶν ὑλικῶν κορεννύμενος παθήσεων ἀδιάφορον ὀρεῖται στρέφειν βλέμμα» κτλ. Ἄν δὲ στρέψῃ ὀλίγα τινὰ φύλλα θέλει ἐξάπαντος πεισθῆ ὁ ἀναγνώστης ὅτι ὁ ἀξιότιμος κ. Σαρίπολος ἔχει ἀκαταμάχητόν τινα κλίσιν πρὸς τὰς παρακεκινδυνευμένας παρομοιώσεις, εὐρῶν τὸν τρόπον νὰ παραβάλῃ ἐν σελ. 93 στίχ. 11 τοὺς τὴν κατὰ τοῦ Ὀθωνος ἐπανάστασιν διαχειριστάς πρὸς τὸν Θρασύβουλον καὶ τὸν Οὐασιγκτῶνα.

Καὶ ταῦτα μὲν ἔστωσαν εἰς ἀπάντησιν τῆς ἐν ἀρ. 1561 τῆς «Αὐγῆς» ἀπαντήσεως τοῦ ἀξιότιμου κ. Σαρίπολου: περὶ δὲ τῶν ἄλλων παντοίων ἐν τῇ Πολ. Μελέτῃ ἱστορικῶν σολοισμῶν οὐδὲν λέγομεν ἐπὶ τοῦ πρῶτοντος, καὶ περὶ πολλὰς δυσνάμενοι νὰ προσθέσωμεν ταπεινάς παρατηρήσεις εἰς τὰ ἐν σελ. 16, στίχ. 10 περὶ τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας τῶν δανειστῶν, οὐδόλωσ συμφωνοῦντα πρὸς τὰ τοῦ Διον. Ἀλκιαρνασσέως βιβλ. Δ', 9, πολλῶ δὲ πλείονας περὶ τοῦ χωρίου τοῦ Γάτου, ὅπερ, ὡς εἶπον ἡμῖν εἰδήμονες νομικοί, δὲν ἐνόησε καλῶς ὁ κ. Σαρίπολος. Ἀλλὰ πάντων τούτων ἢ ἐξέτασις χρόνον καὶ κόπον πολὺν ἀπαιτοῦσα ἤθελεν ἀποβῆ ἡμῖν τε καὶ τῷ ἀναγνώστῃ ἐπίπονος καὶ ὀχληρά. Ἄλλοις λοιπὸν ἀφίνοντες τούτων τὴν ἐξέλεγχιν σπεύδομεν νὰ μεταβῶμεν εἰς τὰ περὶ τῆς γλώσσης τοῦ συγγραφέως τῆς Πολιτικῆς Μελέτης, ἐν οἷς ἀνέτως καὶ ἀκόπως θέλομεν δυνηθῆ νὰ θυμασώμεν τὴν πολυμάθειαν τοῦ ἀνδρὸς καὶ εἰς πράγματα γνωστὰ, ὠρισμένα, εἰς οὐδεμίαν ὑποκείμενα ἀμφισβήτησιν καὶ εὐεξέλεγκτα εἰς πάντα ἔχοντα νοῦν καὶ λεξικόν.

Κατὰ τὸν σοφὸν Πασχάλην (Lettres Province), ἵνα ὀνομασθῇ τις εὐκρινῆς δὲν ἀρκεῖ νὰ λέγῃ πάντοτε τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ ἀπαιτεῖται ἀκόμη νὰ λέγῃ αὐτὴν avec discrétion, ἤγουν μετὰ μετριοπότητος καὶ ἄνευ τινὸς ὑπερβολῆς ἢ

πικρίας. Τὸ χριστιανικώτατον τοῦτο παράγγελμα ἔχοντες κατὰ νοῦν, ὅτε κατ' αἴτησιν τοῦ ἐκδότου τῆς «Αὐγῆς» ἐγράψαμεν τὴν περὶ τῆς Πολ. Μελέτης ἄρθρον μας, ἐσημειώσαμεν ΔΥΟ μόνον ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ λεκτικῶν ἀμαρτημάτων, συμβουλευόντες τῷ συγγραφεὶ ἐν δευτέρῳ τοῦ ποιήματός του ἐκδόσει νὰ διορθώσῃ καὶ τινὰς ἄλλας ΣΠΟΡΑΑΗΝ ἐν τῷ βιβλίῳ του ἀπυνηξίας. Ταῦτα δὲ γράφοντες ἠλπίζομεν ὅτι ὁ ἀξιότιμος κ. Σαρρίπολος, λαθῶν τὸν κόπον νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὸ ἔργον του καὶ συμβουλευθεὶς εἰδήμονά τινα διδάσκαλον, ἤθελεν ὁμολογήσει ἡμῖν χάριτας διὰ τὴν ἐν τῇ ἐπικρίσει μας ἐπεισεῖσιν. Ἀλλ' ἀντὶ τούτου ἐμμανῆς γενόμενος ἐπέπεσε καθ' ἡμῶν διὰ τῆς «Αὐγῆς», ἀποκαλῶν «φθοεροῦς, ψεύστας, ἀμαθεὶς, καπήλους, φοιτητὰς καφφερείων» καὶ ἰσχυρίζομενος ὅτι οὐδ' ἀναγνώσαντες ἐπεκρίναμεν τὸ βιβλίον του. Ταῦτα πάντα ἀναγκάζουσιν ἡμᾶς καὶ ἀκοντάς ν' ἀποδείξωμεν τῷ ὀξυλόῳ καθηγητῇ μετὰ πόσης ἐπιστάσιος ἀνέγνωμεν τὸ σοφὸν ἔργον του, σημειοῦντες οὐχὶ πλέον ΔΥΟ, ἀλλ' ὑπὲρ τὰ πενήκοντα δύο λεκτικὰ ἀμαρτήματα, οὐδὲ τὸ πεντηκροστὸν ἀποτελοῦντα τῶν κοσμοῦντων τὴν Πολιτικὴν Μελέτην ἵνα δὲ μὴ δυσκολευθῇ καὶ πάλιν πρὸς ἀνέρες αὐτῶν ὁ κ. Σαρρίπολος, εὐ μόνον τὴν σελίδαν καὶ τὴν φράσιν, ἀλλὰ καὶ τὸν στίχον μετὰ πλείστης ἀκριβείας σημειοῦμεν.

Ἐν σελ. 85. στίχ. 34. εὐρίσκωμεν τὴν ἀκόλουθον φράσιν «πρὸς ὄφελος οὐδέποτε ἀποβαίνει, ἐπεὶ ὁ δὲ διαφθείρει τοὺς πολίτας» κτλ. ἐν ᾗ τὸ ἐπειδὴ τεθὲν παρὰ πάντας τοὺς κανόνας ἀντὶ τοῦ γὰρ ἢ τοῦ διότι, μένει ἀνανταπόδοτον.

Σελ. 83. στίχ. 8 «Νικήσας τοὺς ἐχθροὺς τῆς Ῥώμης, οὐδὲν ἄλλο ἀπὸ τῆς νίκης ἐκαρπώθη ο.» Ἐν τῇ φράσει ταύτῃ, ἂν δὲν ἀπτόμεθα, ὑπάρχει ἀπόλυτος ὀνομαστικὴ. Ἀλλ' ἡμεῖς μὴ ἔχοντες τὴν συνήθειαν ν' ἀποδίδωμεν εἰς τὸν συγγραφέα τοῦ τυπογράφου τὰς ἐλλείψεις σπεύδομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι οὐχὶ ταύτην, ἀλλὰ τὴν ἐν σελ. 94. στίχ. 87. ὀνομαστικὴν «Αἰὲτ φθὰς ὁ Καῖσαρ» κτλ. ἀντὶ νὰ ὀνομάσωμεν ἀσυράρητον, ἀπροσδόκητον καὶ κακόζηλον, ὀνομάσαμεν μόνον ἀπόλυτον. Τοιοῦτον εἶναι καὶ τὸ ἐν σελ. 67. στίχ. 18. «ὁ Καῖσαρ ἀνέκραξεν» κτλ. Ἀλλὰ ταῦτα μικρὰ πολὺ δὲ ἀστειότερα τὰ κατωτέρω.

Σελ. 9. στίχ. 25. *Τίς τοῦν ἔχωρ ὑγῖα δὲν ἦθελεν, ελευθέραν ἔχωρ τὴν αἵρεσιν, προτιμήσει τὸ κλέος τοῦ Οὐάσιγκτῶρος παρὰ τὸ τοῦ Ναπολέοντος;* Ἡμεῖς ἐνομιζομεν ὅτι τὸ ἦθελεν προτιμήσει ἀποτελεῖ ἕν καὶ μόνον ῥῆμα, δι' οὗ μεταφράζεται τὴ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις προτιμήσεν ἄν. Ἀλλ' ὁ κ. Σαρρίπολος εὗρε τὸν τρόπον νὰ διχοτομήσῃ αὐτὸ, παρενθέντων ὀλόκληρον πρότασιν. Τοῦτο ἐνθυμίζει ἡμῖν τὸ τοῦ μακαρίτου Ῥίζου

«Ἦλθεν ἦρω· θαυμαστός εἰς τῶν Γραι μεγάλων κῶν τὸ γένος,» τὸ δὲ παρὰ τὸ τοῦ Ναπολέοντος ἐν μέσῳ δοτικῶν καὶ ἀπαρεμφάτων διαπρέπει ὡς ἐμβάλωμα εἰς ἔνδυμα γάμου.

Σελ. 12. στίχ. 8. *Εἰ καὶ κατὰ τὸ πλείστον περὶ τὰ γεγονότα συμφωνοῦντες.*

Καθ' ὅσον γνωρίζομεν, τὸ εἰ μόνον μετ' ἐγκλίσεως παρεμφατικῆς συντάσσεται, ἐπὶ δὲ μετοχῆς τίθεται καίτοι ἢ κατὰ τοὺς ἀκριβολογούντας καίτερον.

Σελ. 13. στίχ. 23. *Τοῦ τοῦτον διαδεχθέντος Νοῦμα ΜΗΠΩ ἄρρερογορίαν καταλιπόντος.*

Ἐν τῇ φράσει ταύτῃ ἀπορεῖ τις τί πρῶτον καὶ τί ὕστερον νὰ θυμῶσῃ. Κατὰ πάντα τὰ λεξικὰ τὸ μήπω σημαίνει ἀκόμη. Ἀλλὰ δὲν πιστεύομεν ὅτι ὁ πολυμαθὴς ἐπικριτὴς τοῦ Ναπολέοντος εἶχε κατὰ νοῦν νὰ εἴπῃ ὅτι ὁ Νοῦμας, ὅτε ἀπέθανε, δὲν εἶχεν ἀκόμη ἀφήσει τέκνα. Φοιτητὴς καφφερείων δὲν ἤθελε δυσ-

κολεθῆ νὰ ἐπιδείξῃ πολλὴν εὐφυῆν σχολιάζων τὴν φράσιν ταύτην. Σελ. 20. στίχ. 20. *Ἀψευδέστατος καὶ ἐν τούτοις μάρτυς ἢ συνείδησις τῶν Ῥωμαίων, ἐφ' ᾗ ἂς οὐκ εἶχον ἀρετὰς οὐδ' ἐτίμων.*

Μάτην ἐπὶ νοκεφαλῆσαμεν νὰ μαντεύσωμεν, τί σημαίνει τὸ ἐφ' ᾗ τοῦτο. Σελ. 25. στίχ. 28. *Οὐδ' ἐπαρκῆς καθ' αἰρέται ἐνδὸς ἀνδρὸς βίος ὅπως κατὰστῆ τ ι ς κτλ.*

Τὸ τίς εἶναι ἐνταῦθα ὄλω; περιττόν, οὐδὲ νομιζομεν ὅτι δύναται νὰ δικαιολογηθῇ ὡς τεθὲν χάριν εὐφωνίας.

Σελ. 30. στίχ. 9. *Ἀμφοτέρων τῶν ἀντιπάλων ὑπέροχων.* Πρέπει νὰ ἦναι τὶς Γερμανός, Ῥώσος ἢ ἵππος, ἵνα κατορθώσῃ νὰ προσφέρῃ τὸν χαριτωμένον τοῦτον ἀόριστον ὑπερσχῶν, οὐ μόνον ἢ θεὰ προξενεὶ ἡμῖν ἀνατριχίσειν.

Σελ. 36. στίχ. 3. *Οἶον δέ τι κτήνος ὀλιγῶν κοροροῦμενος παθήσειωρ.*

Ἡμεῖς ἐνομιζομεν ὅτι τὰ κτήνη κορορνοῦνται, ἤγουν χορταίνουσι, διὰ χορτῶν, ἀχύρων, κριθῆς καὶ τῶν τοιοῦτων πρώτην φράσιν ἀκούομεν ὅτι κορορνοῦνται καὶ παθήσειωρ.

Σελ. 36. στίχ. 4. *Ἀδιάφορον (ὁ ἄνθρωπος) ὄφειλε ἰστέφειν βλέμμα.*

Τὸ «ὄφειλε» τοῦτο, ὑπερὸ πολυμαθῆς κ. Σαρρίπολος, μεταχειρίζομενος κατὰ τὴν νεωτέρην καταχρηστικὴν σημασίαν, εὗρε τρόπον νὰ συγκολλησῇ μετ' ἀρχαίου ἀπαρεμφάτου, ἐφάνη ἡμῖν ἀστειότατον.

Σελ. 31. στίχ. 9. *Τοσοῦτον ἰσχυρὰ, ἵνα ὑπερισχύωρ.*

Ἡμεῖς ἐνομιζομεν ὅτι μετὰ τὸ «τοσοῦτον» πρέπει νὰ ἔπηται τὸ «ὅσως». Ἀλλ' ὁ ἐπικριτὴς τοῦ Ναπολέοντος, τρέφει ἰδιαιτέραν τινὰ συμπάθειαν πρὸς τὸν σύνδεσμον ἵνα, γράφων ἀνευρυχῶς «ἀρήκεν αὐτὸν ἵνα ρεμηθῇ» (σελ. 10. στίχ. 13), «ἀδορατὴ ἵνα κτήνη» (σελ. 11. στίχ. 10), «παρέλειψεν ἵνα προσθέσῃ» (σελ. 29. στίχ. 6), καὶ μυρίας ἄλλας τοιαύτας τῆς μακαρίτιδος Νέας Σχολῆς ἀλογίας.

Σελ. 29. στίχ. 11. *Εἰ μὲν ὁ κληθεὶς πρὸς τὴν τοῦτου ἢ ἐκείνου κτλ.*

Ὁ συμπολίτης τοῦ Ναπολέοντος ἀφίνων τὸ, μὲν ἀνανταπόδοτον ἠθέλησεν ἴσως νὰ μιμηθῇ τὸν κ. Ἀσώπιον ἀλλ' ἡμεῖς ἐρωτῶμεν αὐτὸν μετὰ τοῦ Ῥακίνα

Quels monstres étouffés ou quels brigands punis
Tout acquis le droit de faillir comme lui?

Σελ. 32. στίχ. 29. *Ἐνδὸς ἐνδὸς μόνου αἰῶνος ἐξέτεινον τὸ κράτος τοῦ Ἰσλάμ καὶ κατέλαβον κτλ.*

Τοῦτο πλέον καταντᾷ ἀνυπόφορον. Ἡ ἀρχαία ὡς καὶ ἡ νεωτέρα γλώσσια τὸν ἀόριστον τὸν ὑγρολήκτων σχηματίζει εἰς α, ἔπειτα, ἔμεινα, ἀρέτελα κτλ. τῆς δὲ καταλήξεως ταύτης οὕτως κοινῆς εἰς τὰς δύο γλώσσας, ἀγράμματοι σχολαστικοὶ καὶ μικραὶ τινες ἐφημερίδες τῶν Ἀθηνῶν νομιζοῦσιν ὅτι ἑλληνίζουσι πλάττοντες ἀνυπόφορους ἀορίστους ἔμεινον, ἔπειτον κτλ. ὁ δὲ πολυμαθὴς ἐπικριτὴς τοῦ Ναπολέοντος εὗρε τρόπον νὰ γράψῃ καὶ «ἐπέφερον» ἐν τῇ πρὸς ἡμᾶς ἀπαντήσεϊ του.

(Ἔπεται συνέχεια.)

ΕΜΜ. ΡΟΪΑΗΣ

Ἄθριον κατὰ τὴν 8 ὥραν π. μ. τελεῖται ἐν τῷ ναφ τῶν ἀγίων Θεοδώρων μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπάσεως τῆς ψυχῆς τῆς ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Ἑλένης Ἀσωπίου.

ΧΘΕΣ ἐμπροσθεν τοῦ ταχυδρομείου ἀπωλέσθη ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΙΟΝ περιέχον διαφόρους οικογενειακὰς σημειώσεις μετὰ 2 χαρτονομισμάτων ὁ εὐρῶν αὐτὸ παρακαλεῖται νὰ τὸ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ γραφεῖον μας κρατῶν τὰ χαρτονομίσματα.

ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΙΟΝ (πορτοφύλιον) ἐμπριέχον πέντε συναλλαγμάτα ληξιπρόθεσμα, ἀπωλέσθη χθὲς τὸ ἑσπέρας εἰς τὸν περὶ βόλον τῆς βουλῆς, ὁ εὐρῶν αὐτὸς ἂς τὸ φέρῃ εἰς τὸ γραφεῖόν μας νὰ λάβῃ τὰ ἐρεθίσια τοῦ, καθότι εἰς αὐτὸν εἶναι ἀγχαρτα.